

EEN NIEUWE SCHAKEL.

DOOR

MEVR. JOH. GERSTENHAUER.

(Slot).

Ze staat nu vlak voor hem en ze lacht vroolijk en met heerlijken levenslust. Een wereld vol idéaal bezit lacht haar toe. Wat al toiletten? Eén voor één komen ze opdagen als plaatjes uit den tooverlantaarn op een mooi helder-witte plek. En dan, hoe interessant met hem daar te zijn, hij steunende op haar arm en liefderijk verzorgd door háár. Wat zal men fluisteren! Hoe zal men haar bewonderen, de bekoorlijke, lieve verpleegster! — Arm vrouwtje, gebogen onder zoo'n kruis!

En dan, haar beste Hans. O zeker, hij zal dáár genezing vinden. Och hij is toch óók te beklagen!

„M'n lieve jongen!” — en liefkozend drukt ze 't doodmoede hoofd aan haar borst — „Je bent toch zoo de beste, Hans! — En niets is me te veel voor je, geloof je wel?”

Hij gelooft.

„En andere vrouwen laten soms de verpleging aan vreemden over! — Maar waar jij gaat, ben ik, hoor!”

Hij drukt haar warm de hand.

„Nee — eer ik je aan anderen overgaf om me zelve den last lichter te maken, dát nooit! . . . Natuurlijk, 't afscheid van de kinderen is vrééselijk naar, en alleen mijn liefde voor jou kan er wat verzachting in brengen, maar anders. . . .”

Een zucht volgt.

„Je moet nu geen narigheid in je hoofd halen, Eva, 't zal met de kinderen zooveel zorg niet geven; we zoeken bij tantes of nichten een degelijke hulp, en dan gaat het wel!”

En ook hij zucht.

„In elk geval, 'k spreek er morgen over en dan maken we verder wel beschikkingen, ik voor de kantoorzaken en jij zult ook wel wat te doen hebben. — Een paar mooie toiletjes, hé?” —

„Och Hans, wáárvoor?” — en ze lacht nerveus — „we gaan niet voor ons plezier!”

„Ik hoop van wèl!” — zegt hij met een vermoeide poging tot scherts. — „En dan, 'k wil wel eens met je pronken óók!”

Een oogenblik is het nevelig en dof en omsluiert een wazige damp alles om hem. Haastig tast hij rond, zoekend een voorwerp of zijn zakdoek. Maar hij vindt in zijn verwarring niets. Doodelijke bleekheid gaat óver hem en hecht zich in al zijn trekken. Vast sluit hij de lippen, maar daar komt een hoestvlaag.